

19. navadna nedelja B

Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu. (Ef 4,32)

Prvo berilo

1 Kralji 19,4-8

Tiste dni je Elija šel naprej v puščavo dan hoda. Prišel je in sédel pod samotno bodičevje; želel si je smrti in rekel: "Dovolj je; zdaj, Gospod, vzemi moje življenje, saj nisem boljši kakor moji očetje." Legel je in zaspal pod bodičevjem. A glej, dotaknil se ga je angel in mu rekel: "Vstani in jej!" Ozrl se je in glej, pri njegovem vzglavju je bil hlebček na vročem kamenju pečenega kruha in vrč vode. Jedel je in pil pa spet legel. Gospodov angel pa je prišel še drugič, se ga dotaknil in rekel: "Vstani in jej, sicer bo pot zate predolga!" Vstal je, jedel in pil in v moči tiste jedi potoval štirideset dni in štirideset noči do božje gore Horeb.

Drugo berilo

Efežanom 4,30 – 5,2

Bratje in sestre, ne žalostite božjega Svetega Duha, s katerim ste bili kot s pečatom zaznamovani za dan odrešenja. Naj izginejo med vami vsakršna ujedljivost, vsakršno besnenje, jeza, rohnenje in preklinjanje z vsakršno hudobijo vred. Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte, kakor je tudi vam Bog milostno odpustil v Kristusu. Posnemajte torej Boga, saj ste njegovi ljubljene otroci, in živite v ljubezni, kakor je tudi Kristus vzljubil nas in je daroval sam sebe za nas kot blagodišečo daritev in žrtev Bogu.

Evangelij

Janez 6,41-51

Tisti čas so Judje godrnjali nad Jezusom, ker je rekel: "Jaz sem kruh, ki je prišel iz nebes," in so govorili: "Ali ni to Jezus, Jožefov sin? Njegovega očeta in mater poznamo. Kako more zdaj govoriti: 'Iz nebes sena prišel.'" Jezus je odgovóril in jim dejal: "Ne godrnjajte med seboj! Nihče ne more priti k meni, če ga ne pritegne Oče, ki me je poslal, in jaz ga bom obúdil

poslednji dan. Pri prerokih je zapisano: 'Vsi se bodo dali poučiti Bogu.' Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni. Ne rečem, da bi bil kdo videl Očeta: samo tisti, ki je od Boga, je videl Očeta. Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje, ima večno življenje. Jaz sem kruh življenja. Vaši očetje so jedli v puščavi mano in so pomrli. To je kruh, ki prihaja iz nebes, da tisti, ki od njega jé, ne umre. Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta."

V razmislek

V človeškem življenju pride do rasti predvsem v časih globoke krize. Kdor ni nikoli izkusil težke preizkušnje in je prestal, temu po eni strani manjka pomemben korak do zrelosti in po drugi tudi izkušnja svetlobe po dolgi temi boja.

To je zagotovo neprijetno za nas, ki so nam mali in veliki porazi in padci skoraj del našega vsakdana. Za vsakega izmed nas pride kdaj pa kdaj trenutek, ki ga je doživel prerok Elija pod bodičevjem: "Dovolj je zdaj, Gospod." Nisem dosegel svojega cilja, popolna izguba sem. Navdaja me občutek brezizhodnosti, nesmiselnosti, strahu, utrujenosti in obupa. Vzemi moje življenje, ne morem več!

"A je zdaj dovolj"? – Ko dosežemo dno, se odpro tudi vrata za vstop Boga. Angel se dotakne Elije in mu ponudi kruh, ki mu bo dal takšne moči, da bo lahko živel naprej in imel moč, da pride do Božje gore, kjer bo videl Boga. Tolažba za nas – v najglobljem obupu in izčrpanosti smemo zaupati, da Bog nikoli ne bo pustil ljudi sedeti in umreti pod bodičevjem. Nadgradnja Božje skrbi za človeka v Novi Zavezi je Jezus Kristus, ki pravi: "Jaz sem kruh življenja ... Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj."

"Živeti vekomaj" – to pomeni: kdor je od tega kruha, ne more propasti. V Jezusu se izpolni človeško hrepenenje po življenju, po odrešenju, usmeritvi, varnosti. On je za tiste, ki vanj verujejo – luč, pot, resnica, vrata, pastir in hkrati tudi hrana. Ni treba, da vse storimo sami, potrebno je "le", da se odpremo, da bo Jezus lahko deloval v nas. Pri njem je možno tudi tisto, kar je nemogoče za ljudi, ker je šel skozi smrt, najtežjo človeško izkušnjo, kjer je na kocki biti in ne biti ter jo premagal!

Če želim izkusiti moč kruha, ga moram jesti. Če želim moč tistega, ki je "meso" za življenje sveta, ga moram jesti kot kruh. "Meso" je Jezus, ki ga v evharistiji v dobesednem pomenu besede "jemo", in je v njej navzoč, da bi imeli življenje v polnosti!

Kruh življenja je ponudba Boga nam. Tega ne zmore doumeti vsak. Že Judje so deloma godrnjali čez Jezusa, ker niso prepoznali te ponudbe. Da lahko to prepoznamo, potrebujemo pogled s srcem, ki je poln vere. Prav tako je potrebna pozornost, da opazimo, da je Bog tisti, ki da prvi iniciativo, ki želi predvsem deliti življenje z nami in ki želi naše odrešenje. Podajmo se skupaj na pot skozi puščavo, kjer nas vodi in uči Bog, vse dokler ne pridemo do Božje gore in smemo tam gledati Boga.